

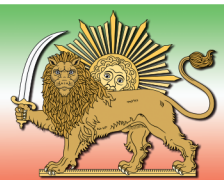
آساخ نامه رجنش نوزایر (رُناسن) ایرلانر

دیباچه می آرمان نامه

ما فرزندان فردوسی در گذرگاه فرازها و فرودهای فراوان تاریخ ایران بر این باور هستیم که راه به سوی آزادکردنی و آبادکردنی می ایران از راهواره می نوزایی (رُناسن) ایرانی می گذرد.

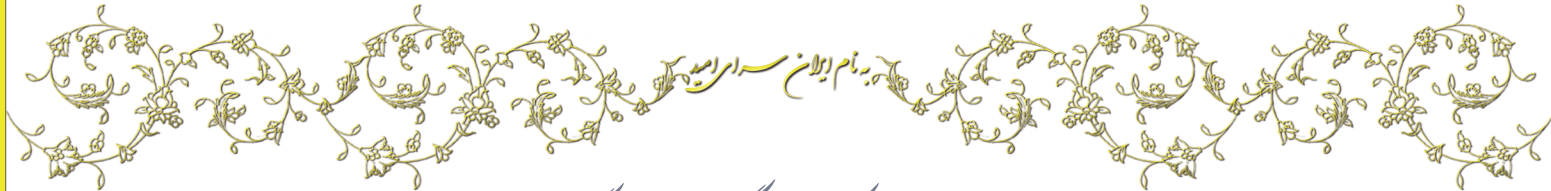
سرآغاز این بنیادنامه می بلندپایه بر شمردن جایگاه ویژه می آدمیان می باشد که همچنان دست اندازی به آن، چالشها و کسبگی بسیاری را در پی داشته است؛ هر نگارش و دادنامه ای بدون انجام و کرداری راستین این سرآغاز، از کارایی و ارزشمندی برخوردار نمی گردد.

رجنش نوزایی (رُناسن) ایرانی با پند و اندرز گرفتن از رُخدادها و رویدادهای هنگامه ساز و نابه هنگام

فرزادخ فردوسر
رُناسن ایرلانر

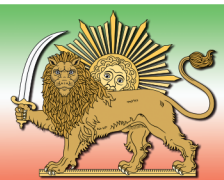

در راستای اندیشه ما و پُرسای جتارهای نیک و کمرین فرهنگ و تاریخ درخشان ایران زمین که همواره گهواره‌ی آفرینش زایش و پویش بوده است؛ همانند نخستین سراینده سه‌پندان نیک و اندیشمند نیک‌گرا و نیک‌گستر زرتشت، نخستین فرمان‌دادگری، مهربانی و دادگستری آزادی‌ی آدمیان کوروش و اندیشه‌ی خردگرایی، دلاوری و دادخواهی شاه‌نامه‌های استاد توس در راه ساختن ایرانی نوین، در بستر خردشادمانی‌ی *فرهنگشهر* ایرانشهر، شهر جشن‌ها آمان‌نامه‌ی خود را بدینسان با برنام (به عنوان) سرچشمه‌ی ساماندهی‌ی جنبش برمی‌شمارد:

جنبش نوزایی‌ی (رُسانس) ایرانی که از این پس در این نگارش *جنبش* نام برده می‌شود؛ از بُن‌مایه‌های اندیشه‌ی کشورداری (سیاسی)، فرهنگی و تاریخی‌ی ایران‌گرایی و ایرانشهری بهره‌گرفته که با برخورداری از گنجینه‌ی او دستاوردهای ارزشمند هوده‌ی آدمی (حقوق انسانی) در جهان امروز گام برمی‌دارد.

❖ جنبش، باورمند به دگرگونی در کشور برپایه‌ی فرهنگ ایرانشهری می‌باشد.

❖ همیاران و هم‌اندیشان این جنبش، استوار بر باور میهن‌دوستی و میهن‌گرایی برای رهائی و آزادی‌ی ایران می‌کوشند.

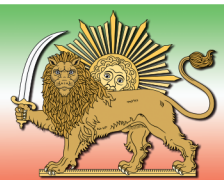
❖ چنین باورمندی اسی با ایستایی در باستان کرابی بادسگاه های فرمانرانی سی واپسکرا، همسانی و، همویی ندارد.

❖ باورهای خودی و خودویژه (شخصی)، دین باوری و دیداری از هرگونه سی آن باورویژه سی خودمی باشد؛ چنین باوری در ساختار فرمانروایی (حکومت) از پایین ترین جایگاه تا بالاترین پایه گاه جایی ندارد.

❖ جنبش، برپایه سی هوده سی آدمی (حقوق انسانی) در جهان و خواستگاههای امروزی مردم و دگرگونی های جهان نوین، بنیادگذاری شده است.

❖ جنبش، باورمند به آرمان ایران بزرگ است؛ با گرامیداشت مرزهای شناخته شده جهانی، آرمان و آماج (اهداف) ایران بزرگ را پیام یاری و پشتیبانی در گستره سی کیتی می داند؛ دست دوستی، هموندی و همیاری همه سی تیره ها و تبارهای ایرانی در پهنه سی *فلات قاره سی* جغرافیای ایران را می فشارد.

❖ جنبش، نهادی کوشنده سی (فعال) کرداری در سه سوی فرهنگی، اجتماعی و سیاسی می باشد که از روش نافرمانی سی مدنی و هموردیهای بدون پرخاشگری (خشونت پرهیز)، خواهان برپایی سی فرمانروایی سی مبینی (حکومت ملی) در ایران است؛ همبستگی، همیاری و همکاری ایرانیانی که خواست خود را در این جایگاه پاینده و پابرجا می دانند؛ چه به گونه سی کتی (فردی) و چه به گونه سی نهادی اجتماعی، سیاسی و

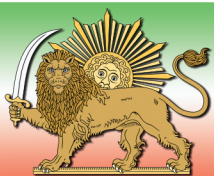
فرهنگی باشادی و مهربانی پذیرا می باشد.

❖ نگرش جنبش نوزایی (رُناس) ایرانی به فرهنگ:

❖ آماج سراسری (اهداف کلی) جنبش نوزایی (رُناس) ایرانی، برکشیدن ارزشهای برخاسته از اندیشه‌ی *فرهنگشهر* ایرانشهری است. این ارزشها برگرفته از دانش و منش های سگومند ایرانشهری، به مانند خردگرایی، دادگری، آبادسازی، شادزیستی، آزادی، دهمندی و رواداری بنیاد گرفته اند؛ پدیده های، همچون دادخواهی و دادگری می اجتماعی در بستر قانون گرایی در ژرفای اندیشه‌ی فرهنگی و جهان آرایی می ایرانشهری بافته و آمیخته شده است.

❖ جنبش، بر این باور است که مایه های شایسته و پسندیده از تاریخ ایران را برگزیده و با پیوند آداب و روشهای نوین، سامانه‌ی ایرانی را در راستای هوده‌ی آدمی (حقوق انسانی) در جهان امروزی سامان دهد.

❖ گنجینه های ارزشمند فرهنگ یک کشور همانا در بستر آداب، روش، رفتار، آیین ها و جشن های که در چگونگی رفتار و کردار مردمان آن سرزمین پدیدار گشته اند؛ در آن آزادی، آسایش، آرامش و توانمندی بارور می گردند. ایرانیان در ایران کهن با بهره گرفتن از این فرهنگ، هنگامه های همگام ساز ساختند که با چنین بن مایه های با سامانه‌ی کشورداری و جهان آرایی در کستره‌ی کیتی، کنین نگار هر نگاه گشتند

فرهنگشهر
رُناس، ایرانشهر

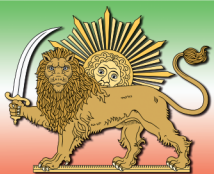
که نقش (نقش) سگفت انگیزی در آفرینش و پویایی دانش و منش جهانیان داشته اند.

❖ منش و رفتار (اخلاق)، یکی از بن‌مایه‌های ارزشمند و پایه‌ای مردم هر کشور به شمار می‌آید که برگرفته از گفتار و رفتار و کردار نیک بوده که در بخش فرهنگ آن کشور آشکار می‌گرداند؛ که می‌بایست برای رسیدن به این بن‌مایه‌ی ارزشمند، آگاهی و بیداری در راستای اندیشه‌های نیکوی آدمیان باشد. برای هرچه بیشتر پربار کردن این اندیشه، آموزش آموزه‌های بنیادی و پدیدار در ژرفای روشنگری و روشن اندیشی در راستای دانایی و توانایی‌ی مردمان کوشید؛ بایسته است مردمان در برابری آن بتوانند از آسایش دانش و آرامش منش در زمینه‌های گوناگون بهره‌مند شوند.

❖ گرامیداشت و پشتیبانی از چهره‌هایی که خدمت‌شایان کنرشی به ساختار فرهنگ، ادب، هنر و تاریخ ایران کرده‌اند؛ برگزاری می‌جشن‌های مهینی، جشنواره‌های جهانی، همایش‌ها و سمینارهای کشورداری (سیاسی) و فرهنگی، نمایش فیلم، نمایشنامه، نگارستانهای نگاره و تندیس.

❖ شناساندن فرهنگ، ادب، هنر، جشن‌ها و تاریخ ایران به کشورهای گوناگون جهان که ایرانیان در آن کشورها زندگی می‌کنند.

❖ پژوهش درباره‌ی آسیب‌شناسی‌ی بخشهایی از تاریخ و فرهنگ ایران که خط‌سرخ جهان‌دینداری و سیاست‌گزاری گشته است.

❖ **نگرش جنبش نوزایی (رُنسان) ایرانی به فلسفه ی ارزشمند هستی آدمی:**

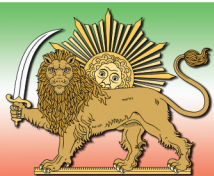
❖ آدمی، آزادزاده شده است؛ داشتن آزادیهای کئی (فردی)، اجتماعی، سیاسی و آزادی می اندیشه، بیان و نگاشتن، برگرفته از بن مایه های سرشت هستی آدم می باشد؛ می بایست برای نگهداری و نگاهبانی از ارزشهای یادشده خستگی ناپذیر کوشید تا دستاوردها، پاینده و ماندگار گردند.

❖ نگهداری می آسایش، آرامش و بهزیستی اجتماعی با پاس و نگهداشت هوده می (حقوق) تک تک شهروندان از خویشکاری می (مسئولیت) مردمان در آن سرزمین به گونه می همه گیر در گستره می جهانی می باشد.

❖ **نگرش جنبش نوزایی (رُنسان) ایرانی به هوده های (حقوق) شهروندان ایرانی:**

❖ جنبش، زیست آزاد، آسوده و پیشرفته می شهروندان را در ایرانی یکپارچه و توانمند در میدان جهانی (عرصه می بین الملل) خوانمان است.

❖ جنبش، باورمند است؛ همه می شهروندان ایرانی با هر گونه می گرایش جهان بینی، دینی و باورهای خود ویژه در هر کومی و برزن ایران از پل تحت تا استانها، شهرها و روستاها تا دور افتاده ترین جایهای مرزی می بایست از هوده های (حقوق) شهروندی و آسودگی می برابر برخوردار شوند.

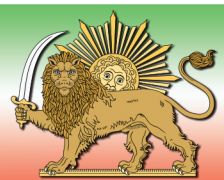

❖ جنبش، فراهم ساختن آسودگی و آرامش برای شهروندان و آبادسازی در جایگاه های ناکام (محروم) را نخستین خویشتنکاری (مسئولیت) فرمانروایی (حکومت) مهینی می داند. در فرمانروایی مهینی که خواست دگرگون ناپذیر جنبش نوزایی ایرانی است؛ همه شهروندان با هم برابرند و هیچ پدیده ای به مانند دین، تیره، تبار، کویش و... نمی تواند شهروندان ایرانی را به شهروندان درجه یک و دو دگرگون گرداند.

❖ نخش (نقش) و همدستی (مشارکت) مردم در کنیتهای بومی (انتخابات محلی) و کشوری از هوده های نخستین آنان هستند.

❖ فراهم ساختن آسایش (رفاه)، آرامش (امنیت) و آسودگی ی شهروندان ایرانی یکی از خویشتنکاریهای (مسئولیتهای) بنیادی و پایه ای دولت برخاسته از کنیتهای مردم می باشد.

❖ جنبش، زبان پارسی را زبان مهینی می داند؛ همچنین آموزش کویشها را در کنار زبان مهینی از هوده های نخستین هر آدمی می شناسد؛ چرا که پاسداری از زبان و گسترش آن، شناسه ی تیره و تبار را برای پاسداری از شناسه ی ایرانی بایسته می دارد. نگارش شناسه یا هستی ی (هویت) ایرانی با کاربایه ی تیره های گوناگون ایران انجام (تحقق) یافته که با فراز و فرودهای تاریخی در هزاره ها و سده های دور دیروز تا نزدیک امروز آنان را در کنار یکدیگر به هم بافته و آمیخته که انگیزه ی پایه ی پیدایش مردمان

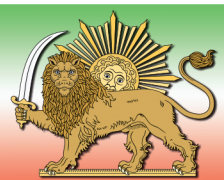

ایران و شناسه‌ی ایرانی را پاینده گردانیده است.

❖ گنرش جنبش نوزایی (رُناس) ایرانی به کشورداری و جهان آرایی (سیاست):

❖ جنبش، خوایان نگارش دادنامه‌ی (قانون اساسی) مبینی است که سرچشمه‌ی درونمایه‌ی آن از نخستین آزادی‌نامه‌ی آدمیان (مشور حقوق بشر) کوروش و هسان با دادنامه‌های نوین و پویا هم‌شانه با دادنامه‌های سازمان کشورهای جهان (مشور حقوق بشر سازمان ملل) باشد. بر این پایه، این جایگاه را برای مردم ایران بایسته می‌دانیم همانند مردمان دیگر بهره‌مند از خودایستایی (استقلال) با دادنامه و کارنامه‌ی ایرانی بدست خود برای شهروندانش بنگارد. دادنامه‌ی نوین با فرمانروایی (حکومت) ایرانی، مبین دوست و پویا برخاسته از گمنش مردمان ایران باشد که برای پدافند و پشتیبانی از شهروندان و مرز و بوم ایران با همه‌ی توانایی بکوشد.

❖ جنبش، هرگونه تاخت و تاز ارتشی (حمله‌ی نظامی) به ایران را از سوی هر کشوری یا نیرویی به هر انگیزه، بیدرنگ * محکوم * می‌کند. ایستادگی، پایداری و پدافند در برابر هرگونه تاخت و تاز از سوی هر کشوری یا نیرویی را هوده‌ی بایسته (حق مسلم) مردمان ایران دانسته، پدافند از کشور و * منافع ملی * را هوده‌های بایسته‌ی مردم می‌داند.

❖ **نگرش جنبش نوزایی (رُناس) ایرانی به فرمانروایی (حکومت):**

❖ جنبش، باورمند به جدایی دین از ساختار فرمانروایی (حکومت)، نهادهای دولت و کشورداری در همه ی زمینه های اجتماعی، دارایی، فرهنگی و... می باشد.

❖ آنچه که از دیدگاه جنبش شایان نگرش است؛ درونمایه ی فرمانروایی (محتوای حکومت) می باشد نه گونه ی فرمانروایی (شکل حکومت). فرمانروایی می بایست بر پایه ایرانگرایی و مبین دوستی باشد و برخاسته از کنش آزاد و راستین مردمان ایران و خویشکاری پاسداری از مبین و هوده های شهروندان خویش انجام گیرد.

❖ در ایران آزاد آینده، گونه ی (شکل) فرمانروایی با همه پرسی همگانی بر شمار رای بیشترین مردم برگزیده خواهد شد.

❖ جنبش، فرمانروایی مبینی را بدینسان شناسه می کند:

❖ سران و دست اندکاران فرمانروایی مبینی می بایست در کنش آزاد و راستین مردمان ایران برگزیده شوند و پس از کنش به خدمت مردم بپردازند.

❖ فرمانروایی که برخاسته از مردم باشد؛ می بایست همه ی افروزه های آزادی، همچون آزادی می اندیشه های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، آزادی بیان و قلم، آزادی آداب، رفتار و جشن ها، آزادی پوشش و

کوشش، آزادی دین ما و باورهای مردمان را در چهارچوب دادنامه‌ی (قانون اساسی) میهنی ساماندهی
برپا کردند.

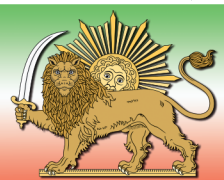
❖ فرمانروایی (حکومت) میهنی، خویشکاری می پاسداری از مرزهای جغرافیایی (ژئوپلتیک) با چشم
پاسداری از مرزهای هم‌اکنونی برابر با دادنامه‌های جهانی (قوانین بین‌المللی) و دادنامه‌ی میهنی
(قانون اساسی ملی) دارد.

❖ فرمانروایی می (حکومت) آینده‌ی ایران نه دین ستیز، نه دیندار، نه بیگانه ستیز و نه بیگانه پرست
خواهد بود؛ و آنکه با هراندیشه و جهان‌بینی (ایدئولوژی)، هسته و باوری که آتراهراسی برای آسایش میهنی،
مرزهای سرزمین (تمامیت ارضی) و هوده‌های (حقوق و منافع) شهروندان بدانند بی‌چون و چرا برخورد
خواهد کرد.

❖ کوشندگان جنبش، درفش میهنی ایران را درفش سه‌رنگ سبز و سفید و سرخ آراسته (مزین) به شیرو
خورشید در پشت آن می‌دانند.

❖ نگرش جنبش نوزایی (رُسنانس) ایرانی به آسایش و آرامش شهروندان:

❖ آسایش و آسودگی، کلیدی‌ترین و گرانمایه‌ترین پدیده است که فرمانروایی یا هر دولتی می‌بایست همه
جانبه، با خردمندی و کوشایی می‌شبان روزی برای برداشتن هرگونه نیاز مردم در جای‌جای پهنه و

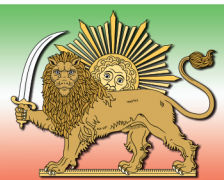

گستره‌ی ایران بکوشد تا این پدیده‌ی بنیادین را برای شهروندان ایران فراهم آورد تا مردم بدون از
نگرانی و پریشانی بتوانند در راه توانمندسازی خود برای سازندگی‌ی کشور در هر زمینه‌ی کاری و پیشه‌ای
با همه‌ی نیرو و توانایی، خویشکاری (مسئولیت) و پاسخگویی‌ی بایسته و شایسته را پذیرا گردند.

❖ فراهم کردن انگیزه، خواست و خویشکاری هر شهروند ایرانی، در خور (مستلزم) دارا بودن ابزارهای
آسایش، همه‌جانبه به مانند خانه‌ی پندیده (مناسب)، کار و پیشه‌ی در خور (مناسب) با سنجش (میزان)
چیره دستی (مهارت) و کاردانی (تخصص) می‌باشد. آموزشهای پیشه‌ای بایسته به هر شهروند، پرداخت
کارمزد بنده (حقوق مکفی) برای گذران زندگی، آموزش از کودکتان تا پایان دانشگاه، آموزش
پیشه‌ای، بهداشت و درمان رایگان، فراهم کردن کار، چاره‌های (راهکارهای) بایسته برای نگهداری
و نگاهبانی از آسایش و آرامش زندگی شهروندان از خویشکاریهای (مسئولیت‌های) فرمانروایی می‌باشد.

❖ نگرش جنبش نوزایی (رُناسانس) ایرانی به آسودگی و نگاهبانی‌ی مهبینی (امنیت ملی)

❖ آدمی در باور مندی به ارزشهای بالای سرزمین خود با مادران و پدرانی که پشت در پشت از گذشته
های دور دیروز با شیرازه و همتی آن آب و خاک زاده شده، بایسته و شایسته است؛ با باوری استوار
پذیرش خویشکاری (مسئولیت) در نگهداری و نگاهبانی از یکپارچگی (تامینت ارضی)، آزادگی و خود

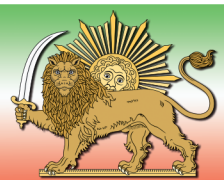

ایستایی (استقلال)، سکوفایی و سربلندی آن سرزمین هرچه بیشتر کوشا باشد.

❖ جنبش، پاسداری از هوده های میهنی (منافع ملی) را در گروه خود ایستایی می داند؛ خود ایستایی را اینگونه شناسه (تعریف) می کند:

❖ برای آدمیان چه به تنهایی، چه در پیکر (قالب) یک کشور، به چم (به مفهوم) آزاد بودن از چیرگی و بند (سلطه و اسارت) کس (شخص)، گروه و یا کشوری دیگر می باشد. به سخن دیگر به چیرگی و دست اندازی دیگری تن ندادن و بر سرگذشت خویش فرمان راندن است که در گونی (تفاوتی) ندارد چه هم میهن او باشد یا بیگانه. خود ایستایی روی در روی (در برابر) بهره کشی (استعمار) است و دستیابی به خود ایستایی با راهی از همه ی زنجیره های بهره کشیها به مانند بهره کشیهای جهان مینی ها (ایدئولوژیها)، فرسنگها و سیاستهای گوناگون درونی، بیرونی، بیگانه و دشمن انجام می پذیرد.

❖ آسودگی ی میهنی، همچنان یکی از خویشتنهای (مسئولیتهای) بنیادین فرمانروایی و دولت است که با خود ایستایی درست در *جامعه ی جهانی* بر پایه ی سازش نامه ها (توافقنامه ها) و پیمان نامه های (قرارداد های) بدور از هرگونه وابستگی به نیروهای جهانی بتواند در سراسر پهنه و گستره ی ایران، آسیایش (رفاه) بایسته را فراهم سازند. بدینسان بانگش به چنین خویشتنکاری، کشور را از هرگونه بیم و هراس انداختن ندانم کاریها و کار کردهای پاد میهنی (ضد ملی) و پاد هوده های میهنی (ضد منافع ملی) بی چون و چرا

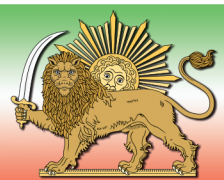
جلوگیری کرده و از هرگونه دست اندازی (تجاوز) و پرخاش (تعرض) به مرزهای سرزمین (تمامیت ارضی) و یکپارچگی کشور با نیروی همه سویه پدافندکنند.

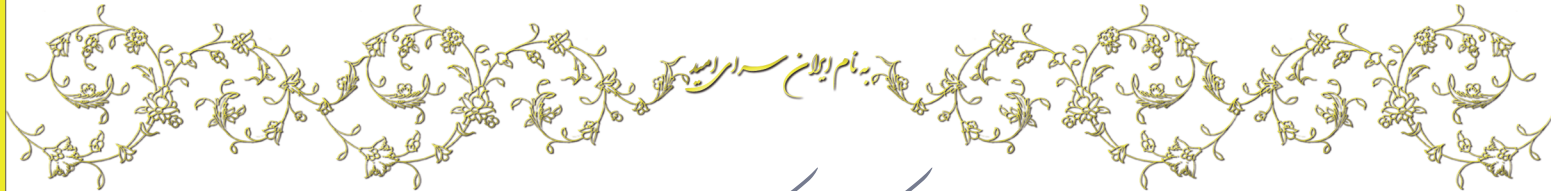
❖ نگرش جنبش نوزایی (رُناس) ایرانی به آموزش و پرورش:

❖ جنبش، بر این باور است که هر شهروند ایرانی دارای هوده می (حق) آموزش رایگان می باشد. آموزش از نیازهای زیستی هر شهروند ایرانی به شمار می آید؛ بر این پایه، بهره مند شدن هر شهروند ایرانی از این هوده از خویشتنکارهای (مسئولیت‌های) بایسته می دولت است.

❖ فراهم آوردن ابزارهای (امکانات) آموزشی برای همه می دوره ما از کودکی تا کهن سالی در همه می پهنه و گستره می ایران، هوده می هر شهروند ایرانی می باشد؛ در این راستا بایسته است فرمانروایی با همکاری و همیاری کارشناسان آموزش و پرورش، بهترین و پیشرفته ترین برنامه های آموزشی را برای بالا بردن رنجش (میزان) دانش و آگاهی همه می گروه های مردم سامان دهد و به انجام برساند.

❖ درونمایه می آموزشی در همه می دوره ما و جایگاههای کشور از کودکتانی، پیش دبستانی، دبستانی، دبیرستانی، دانشگاهی، پیشه ور می (حرفه ای)، هنری می بایست از بهترین ابزارهای آموزشی و پیشرفته ترین دستاوردها برخوردار باشند. افزون بر آن نیازمندیهای آسایشی و انجمنی (امکانات رفاهی و اجتماعی) در

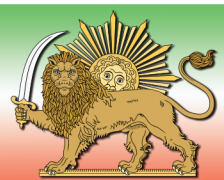

درون سازمانهای آموزشی به مانند خوراک، پوشاک و بهره مند شدن از ابزارهای آموزشی می بایست برای همه به گونه ی برابر فراهم گردد.

❖ فراهم آوردن هزینه های بایسته به مانند هزینه ی خانه و گذران زندگی (امرار معاش) در هنگام آموزش برای هر شهروند نیازمند، از خویشکاری (مسئولیت) بنیادی دولت می باشد.

❖ آموزندگان، آموزگاران و استادان در زمینه های گوناگون دانشی و پیشه وری (حرفه ای) می بایست از دیدگاه آسایش: خانه، کارمزد بنده (کافی) و ابزارهای بایسته ی دیگر برخوردار شوند تا با آسودگی و آرامش در راستای بالا بردن سنخ (میزان) دانش خود در پژوهشهای بایسته در بستگی (رابطه) با نوآوری روشها و نهاده های (موضوعات) تازه های دانشی، آموزش نوباوگان و جوانان، همچنین دیگر کسانی که خواهان آموزش هستند، توانایی و کوشایی شایان نگرش داشته باشند.

❖ آموزش خانواده ها (مادران و پدران) در زمینه های گوناگون رفتاری، گفتاری، کرداری با فرزندان، بن پایه ای بسیار بایسته است که در هر کوی و برزنی، روستاها، بخشها، شهرها و شهرهای بزرگ، ستاد آموزشی، همراه با آموزندگان، آموزگاران، روانشناس خانواده، و جامعه شناس سامان داده شود تا جایگاه دانش و فرهنگ جامعه در همه ی پهنه و گستره ی ایران به سگوفائی شایان نگرشی دست یابد.

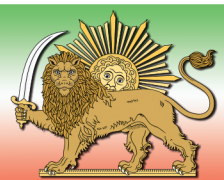
❖ آموزش برای بردنِ سنجش (میزان) خوی مندی و رفتار مندی (اخلاق مندی) جامعه و آفرینشِ انگیزه های راست و درست و سازنده پیرامون دست یافتن به اندیشه های نیکو و پسندیده می بایست از راه آموزشهای بایسته در رسانه های گروهی به مانند رادیو، تلویزیون، روزنامه ها، هفته نامه ها، ماهنامه ها، سالنامه ها و کاهننامه های کوناگون به گونه ی پیوسته در همه ی دوره های زمانی ناهمگون (متفاوت) در زمینه های کوناگون خوبی و رفتاری (اخلاقی) داده شود.

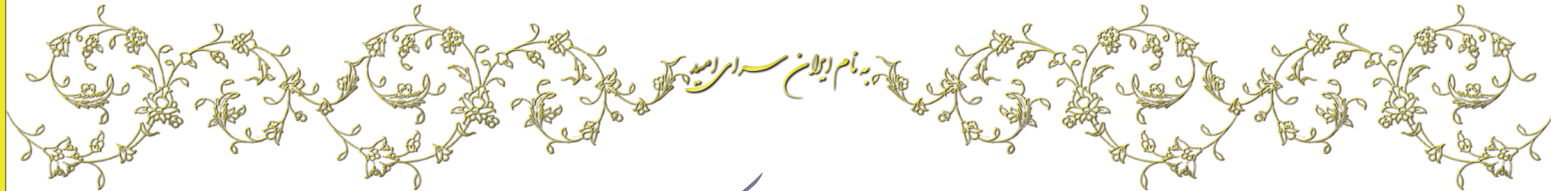
❖ گنگرش جنبش نوزایی (رُناسانس) ایرانی به بهداشت و درمان:

❖ بهداشت و درمان یکی از بنیادی ترین پاشنگویی و خویشکاری (مسئولیت) هر فرمانروایی (حکومت) یا دولتی است که در باره ی گرداندن (اداره ی) کشور خود را شایسته و خد مگزار می داند.

❖ بهداشت و درمان گسترده و پیشرفته با ابزارهای تکنولوژیکی نوین می بایست در گستره ی سراسر کشور فراهم گردد تا مردم آسوده از هر گونه دشواری و کمبود، بهداشت و درمان ارزشمند داشته باشند.

❖ دولت، خویشکاری (مسئولیت) دارد سامانه ای ساماندهی کند تا شهروندان بتوانند بار واداشتن (تجویز) پزشکان در مانگر (معالج) خود از همه ی ابزارهای درمانی باشنده (موجود) بدون رنج و هرگونه ناکامی به انگیزه ی نارسائی های دارایی (مالی) و جغرافیائی، بهره مند گردند.

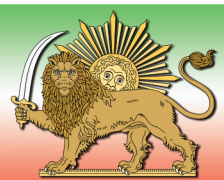
❖ خدماتی بهداشتی و درمانی می‌بایست در سراسر کشور رایگان در دسترس مردم نهاده شود تا هیچ کس برای درمان بیماری و یا هر ناخوشی‌ای دچار دشواری نگردد.

❖ برنامه‌های آگاهی و آموزشی پیرامون بهداشت و درمان، یکی از نشانه‌های (موارد) بنیادین کشور می‌باشد؛ بایسته است پیوسته از راه رسانه‌های گروهی برای بالا بردن سطح دانایی‌ی شهروندان سود جسته شود.

❖ گمرش جنبش نوزایی (رُنسانس) ایرانی به دارایی و بازرگانی (اقتصاد):

❖ روش و رفتار دارایی و بازرگانی کشور می‌بایست بر پایه‌ی خودایستایی برنامه‌ریزی گردد؛ همچنین در هم‌بودگاه (جامعه‌ی) جهانی از هر گونه وابستگی به نیروهای بازرگانی جهانی بدور ماند تا در این راستا بازرگانی کشور با گمرش بردارایی و فراوانی سگوفاکردد.

❖ آینده‌نگری و پیش‌بینی همه‌ی نیازهای خزانه‌داری و بازرگانی‌ی دولت درباره‌ی فراهم ساختن آسایش، آرامش در همه‌ی زمینه‌های گوناگون و فراهم ساختن همه‌ی نیازمندیهای نخستین گذران زندگی برای شهروندان ایران در جای‌جای پهنه و گستره‌ی ایران خویشکاری (مسئولیت) فرمانروایی می‌باشد.

❖ خراج (مالیات)، خویشکاری همه می شرفندان در راستای پایداری می کشور است؛ در این راستا فرمانروایی (حکومت) از سرچشمه می (منابع) خراجی، هزینه می نیازهای انجمنی (اجتماعی)، آموزشی، آرامشی (امنیتی)، بهداشتی، درمانی و آبادانی می زیستگاه شرفندان را با سامانه ای دادگرانه و نوین در سراسر کشور برآورد در کردار برای آنان به انجام خواهد رساند. همچنین در زمینه می توانایی های (امکانات) سرچشمه می کشور در پایداری می (ثبات) بازرگانی و همسنگی (توازن) در نگهداری می بنیاد دارایی و سودآوری برای آسایش و آرامش همه می شرفندان از آن سود خواهد جست.

پاینده باد ایران

به تاریخ مه ماه ۲۵۷۴ ریلانسر
 بکابر با سپتامبر ۲۰۱۵ میلاد

